

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Caput IX. Idem exercitium B. Virgini Dei Matri summopere placere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

extrema paupertas ac nuditas, in qua mortuus es, omni tum exteriori tum interiori solatio destitutus. Recordabor myrrhæ ac fellis, quo sub ipsa morte potatus es. Neque obliviscar absinthij, seu amaritudinis amarissimæ, quæ in illa hora perfusa fuit anima tua, & temerata suavitas cordis tui. Memor ero denique transgressionis tuæ, hoc est excessus illius, quo & amor & dolor tuus omnem sive amoris, sive doloris modum transgressus est. Neque languidâ duntaxat memoriâ, stertilive recogitatione complectar passionem tuam, sed illius vivam imaginem cordi meo altè infixam assiduè circumferens, ejusque momenta, nusquam intermissâ contemplatione versans, amore liquefaciam, contabescam dolore; perennique luctu, & si quas de siliæ cordis mei extundere possim piæ commiserationis lacrymas, his tanquam lilij violisve tibi jucundissimis, tuum optimi ac dulcissimi parentis funus respergam.

C A P U T I X.

*Idem Exercitium B. Virgini Dei Matri sum-
mopere placere.*

Nemo est fidelium qui nesciat, quàm referat ad æternam salutem, illam sibi conciliare ac demereri, quæ ecclie janua, & electorum Mater speciali quadam ratione à filio suo constituta est. Atqui quàm ei acerbum fuit, filium suum dilectissimum in patibulo crucis pendentem, & per summos dolores expirantem aspicere: tam nunc ei dulce est ejus cruciatus assiduè recolere, & perquam jucundum ac volupe, si sui clientes frequenter eandem exercitationem usurpent. Quod etsi, ex eo quo in filium est animo, pronum erat cuique conijcere; necui tamen id obscurum esset, dignata est non semel dilectis filij sui Sponsis, Birgitta, Mechtildi, aliisque Sanctis ore suo testatum facere.

Nimi-

Nimirum veluti sequestra fuit & conciliatrix nuptiarum humanæ naturæ cum Verbo Dei in uteri sui virginis thalamo sancendarum: ita gestit esse pronuba connubij animæ sanctæ cum filio suo in crucis lectulo consummandi. Neque immeritò hoc quasi lacte, piâ inquam passionis Christi memoriâ, ali & educari desiderat; quos meminerit se, Rachelis instar, sub ipsa cruce difficillimo partu enixam, ut totidem doloris sui filios: quippe omnium nostrûm effecta mater, cum Joannem, omnes Virginis clientes representantem, Christi voce accepit in filium; ut Rupertus Abbas aliique observavere.

*l. 13. in
Joan.*

Nec satis habuit studium hoc suum ac desiderium sæpe testari: nisi etiam ejus Exercitij formam aliquam ac rationem subinde per seipsam traderet. Quemadmodum in Annalibus Societatis nostræ de rustico Peruano legimus, quem sibi supplicem, tibiæ tumore liberatura, prius admonuit cruciatuum filij sui, & canticum quoddam ejus argumenti edocuit; quò hominis animo (rudis alioqui & rusticani) passionis Christi memoriâ altiùs imprimeret, & facilem ac promptam redderet. Canticum illud versiculis quibusdam Indicis comprehensum, Franciscus Bentius noster Latinè vertit, & propter metri affinitatem hisce anapæsticis illigavit:

*Lit. Peru:
1587. &
1589.*

*Pater en noster, genitor noster
Rigidis clavus in cruce fixus.
Cor transfixum cuspide amoris.
Cruor è toto corpore manans,
Omnes circum proluit artus.
Cernisne caput, declive caput,
Caput hoc flavæ simile aristæ?
Viden' ut cingunt spinea ferta,
Vsq̄ ad tenerum fixa cerebrum?
Patri beu! nostri cerne capillum,*

Spar-

*Sparsum, incomptum, sanguine fedum.
Oculi tristes, lumina mœsta,
Rofeas lacrymas largè effundunt:
Fluxisse putes molle cor allum.
Heu confudit jam decus oris,
Pallorque genis sedet exanguis, &c.*

Nam reliqua omitto ne longior sim.

Atque ex jam dictis facilè est illud conficere, quod pronunciat S. Bonaventura: eos qui assiduâ meditatione passionem Christi recolunt, continuò habitare in corde B. Virginis, hoc est (ut interpretor) ei charos in primis atque acceptos esse. Ita enim ait, ipsam Dei Matrem alloquens:

*P. 3. Him.
cap. 16.*

Certè hi bene intrant cor tuum, & sunt continuè in corde tuo, qui filij tui ruminant continuè passionem. Impossibile enim est, Mater pijsissima, filij tui intrare vulnera, & non intrare cor tuum, quia illa vulnera sunt in corde tuo perpetuò collocata. Sic ille.

Si igitur, quo par est amore, Christi Jesu nostrumque omnium amantissimam Matrem prosequimur, si favorem ejus ac gratiam emereri studemus, hoc est si ipsam salutem nostram amamus; justo tam bonæ Matris desiderio obsecundantes, in filij ipsius amarissima passione recogitanda ac recolenda, libenter atq; assiduè (si fieri potest) exerceamur.

Imò (quando ei id tantopere complacitum est) eam deligamus hujus Exercitij tanquam patronam ac prælidem; confugiamusque ad eam cum fiducia, ut mentibus nostris passionis dilecti filij sui, non modò perennem semperque vivam speciem imprimat, sed in ea etiam commeditandæ sensum ac gustum tenerioris pietatis instillet, dolorumque Matris ac filij consensum quandam & communionem impertiat. Quamobrem utiles esse possunt pij quidam rhythmici ex Planctu B. MARIE, cujus initium est: *Stabat Mater*

*Supplem. ad
ann. 1399.*

dolorosa. desumpti. Cujus threnodiæ S. Gregorium autorem faciunt Philippus Bergomas aliique. Ca-